

Marian Myszka, Maria Bicz-Suknarowska

Spytkowice, Zamek, st. 41, gm. loco,
woj. bielskie, AZP 103-52/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 311

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- przy zachodniej ścianie części pałacowej obiektu, obok wejścia do piwnic, stwierdzono występowanie śladów urządzeń wodnych (murki, instalacje) z XVII i XVIII w., związanych z funkcjonującym tu stawem lub fosą,

- w fosie (stawie) rozpoznano warstwy związane z porządkowaniem obiektu po pożarze z 1824 r., udokumentowanym źródłami pisanymi.

Datowanie części pałacowej obiektu wymaga potwierdzenia poprzez przeprowadzenie badań we wnętrzach piwnic i na dziedzińcu obiektu. Badania będą kontynuowane.

SPYTKOWICE,

Zamek, st. 41,
gm. loco,
woj. bielskie,
AZP 103-52/-

• zamek nowożytny (XVI-XVII w.)

Nadzór archeologiczny wykopu budowlanego na dziedzińcu zamkowym, przeprowadzony przez mgr. Mariana Myszkę (Pracownia Archeologiczna, M. Myska, Kraków), z udziałem mgr inż. arch. Marii Bicz-Suknarowskiej. Finansowane przez Archiwum Państwowe w Krakowie. Dziewiętnasty sezon badań. Wykop, usytuowany wzdłuż muru kurtynowego zamykającego założenie od północy, miał powierzchnię około 50 m².

Wykop przecinał nasypy gruzowe z XIX i XX w. o miąższości ponad 3 m, a tylko na niewielkiej przestrzeni nasypy gliniaste z XVII w. Nie osiągnięto stropu calca ani żadnego poziomu użytkowego (stratygrafia stanowiska jest jednak dobrze rozpoznana w wyniku systematycznych badań wykopaliskowych w latach 70.). Pod nasypami odkryto relikt nieznannej budowli, dostawionej do muru kurtynowego, którego chronologię określa się na XVII w. Odsłonięto fragmenty murów kamiennie-ceglanych o grubości 1,2 m, które miały od strony zewnętrznej odsadzki szerokości 30-35 cm, stanowiące oparcie dla sklepienia. Zakres i charakter przeprowadzonych badań nie pozwala na sprecyzowanie planu, funkcji i chronologii odkrytej budowli. Zebrano ułamki naczyń i kafli z XVII-XVIII w. oraz fragmenty kamiennych detali architektonicznych.

Materiały pozostawiono w zamku w Spytkowicach. Badania zostały zakończone.

STAWIEC, st. 1,

gm. Lubanie,
woj. wrocławskie,
AZP 46-46/23

- osada grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielsko-polgarskiej (neolit)
- osada kultury łużyckiej (V okres epoki brązu – okres halsztacki C)
- cmentarzysko kultury łużyckiej (V okres epoki brązu – okres halsztacki C)
- osada kultury przeworskiej (środkowy i późny okres przedrzymski)
- dwór staropolski (XVII-XVIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową gazociągu tranzytowego, przeprowadzone w sierpniu i wrześniu przez dr Aldonę Andrzejewską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego i Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich Oddział w Łodzi). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 2470 m².

Warstwa humusu osiągała miąższość od 10 do 35 cm. Pod nią w części zachodniej (odcinki 1-7) i wschodniej (odcinki 14-19) wykopu znajdowała się calcowa glina morenowa, w którą zagłębione były obiekty pradziejowe i nowożytne. W obrębie odcinków 8-12, poniżej humusu, natrafiono na relikty warstwy nowożytnej o miąższości od 5 do 30 cm. Z tym poziomem osadniczym, datowanym na XVII i XVIII w., związane są 53 obiekty, w tym budynki dworskie, piwniczka, kuchnia dworska, chałupa, budynek gospodarczy, paleniska, piece kopułowe, wędzarnie, doły śmietnikowe i negatywy słupów. W obrębie odcinków 13 i 14 wyeksplorowano częściowo podwalinę prawdopodobnie drewnianego dworu (obiekt 1): cały odcinek ściany północnej (8,6 m), fragment ściany zachodniej (10,6 m) oraz narożniki północno-zachodni i północno-wschodni. Podwalina zbudowana była z jednej warstwy glazów o średnicy około 60-80 cm i stanowiła pozostałość niepodpiwniczzonego, dwutraktowego budynku. Przy ścianie zachodniej znajdowała się niewielka piwniczka (obiekt 3), a pod traktem zachodnim piwnica ceglana (obiekt 4). Odkryto częściowo 2 pomieszczenia szerokości 2,4 m, przykryte kolebkowo. Grubość murów posadowionych na jednej warstwie kamieni łączonych zaprawą wapienną i gliną, wznoszonych od strony wewnętrznej pomieszczeń, wynosiła około 54 m, wysokość do nasady sklepienia 1 m, długość odsłoniętej w całości zewnętrznej ściany północnej – 6,44 m. W pierwszym pomieszczeniu znajdował się ceglany podest schodów wiodących na I kondygnację, do drugiego prowadziło przejście, zachowane w postaci węgaru drzwiowego. W odległości około 9 m na zachód od dworu odkryto drewnianą kuchnię dworską z piecem kopułowym zagłębionym w podłoże (na ruszcie i pod nim zachowało się kilkadziesiąt naczyń – interesujący zbiór form używanych w tym okresie). Pozyskany